

اختلاف در بیان پرداز

چندی پیش با جمی از استادان موسیقی ایرانی ملاقاتی دوی داد و فرستن
بدست آمد تا عقاید و نظریات آنها را در پیشرفت موسیقی ایرانی استفار کنم.
اگرچه با تعلوی که اخیراً در موسیقی ایرانی پیداشده بنتظر می‌آید که همه
موسیقی دانها و آهنگسازان ما و سیله‌ای برای بسط و توسعه موسیقی می‌جویند اما
کسانی که می‌خواهند موسیقی ملی را روی مبانی موسیقی قدیم ایران استوار کنند
چنان در انتخاب راه جدید شک و تردید دارند که با همه تحولات اخیر یک کام درست
بجلو بر نداشته‌اند.

علت اصلی آنست که موسیقی دانهای ماقبل در بیان پرده را که در موسیقی ایرانی
وجود دارد بعنوان یک سنت دیرینه و مهم ملی تلقی کرده‌اند و با وجود موانعی که در پیشرفت
موسیقی ایجاد شده حاضر نیستند آنرا حذف کنند.

پیروان مکتب ملی عقیده دارند که موسیقی ایرانی از دو نظر با موسیقی
غربی اختلاف دارد: اول از حيث اصل و بایه گامها، دوم از نظر کیفیت و حالت
نمایه‌ها.

بایه موسیقی غربی روی کام دیاتونیک گذاشته شده که شامل هفت صوت اصلی
است و با پنج صوت فرهی رو بهم دوازده پرده مساوی تشکیل می‌دهد. در صورتیکه
کام ایرانی شامل ۲۴ در بیان دارند است. بنابراین هارمونی و بسط آهنگهای ایرانی
در مقامهای دوازده صوتی ممکن نیست.

در واقع اساس اختلاف پرسنلهای در بیان دیگر است که حالت خاصی بموسیقی
ایرانی می‌دهد و موسیقی دانهای ایرانی عقیده دارند که این در بیان پرده‌های ایرانی
و سنت موسیقی ایرانی است و اگر آن را حذف کنند نه تنها از رو حالت موسیقی ایرانی
از بین می‌رود بلکه قسمی از ابتکارات ایرانی‌ها نیز با آن نابود می‌شود؛ و نیز می‌گویند
که گامهای بزرگ و کوچک غربی در موسیقی ایرانی وجود دارد^(۱) و بنابراین حساب مقام
های غربی را هم جزوی از موسیقی ایرانی میدانند.
ابن بخت سبب شد که مدتی در این زمینه تحقیق و مطالعه کنم و با تجزیه و تحلیل نمایم
ها جوابی برای سه پرسش خود دیبا ام:
آیا در بیان پرده از ابتکارات ایرانی‌هاست و فقط در موسیقی ایرانی و عربی
وجود دارد؟

آیا در بیان پرده روی مواعظین علی بدمت آمده است؟
و آیا حذف در بیان پرده وجه امتیاز موسیقی ایرانی دوازدهین می‌برد؟
نتیجه‌ای که از مقایسه کام بونانی و کام طبیعی و کام فارابی بدمت آورده‌ان

۱- دستگاه ماهور معادل دستگاه بزرگ اروپائی و دستگاه همایون تقریباً معادل
دستگاه کوچک است.

بود که وجودربع پرده در موسیقی ایرانی باعث افتخار و پیشرفت هنرمنیست و اگر موسیقی مادر مسیر تکامل می‌افتد مسلم اربع پرده‌ها حذف می‌شد.

اصولاً دفع پرده از ابتکارات ملت معینی نیست، از سه هزار سال پیش اقوام اسرایل، یونانی، ایرانی وهندی دفع پرده را در موسیقی بکار برده‌اند.

هفت‌صد سال پیش از میلاد دو قرنی یونانی‌ها اصول موسیقی علمی را تدوین کردند فواصل دفع پرده را که تا آن زمان بدون رعایت قواعد علمی پیدا شده بود در گامها وارد کردند و آن را *Diesis* نام گذاشتند. اما فواصل دیزیس یا آن‌هارمونیک از اصوات فرعی موسیقی بود و بتدریج بازآمد بودن آن بی پردازند و متوجه شدند که دفع پرده اصولاً از عدم دقت در اجرای اصوات طبیعی پیدا شده و مشکلات زیادی برای آنها فراهم کرده است باینجهت وقتی موسیقی دانهای رومی اصول و قواعد یونانی را اقتباس کردند دفع پرده بواسطه قلت استعمال تقریباً ازین رفته بود و بالاخره در قرون یازدهم میلادی رسماً حذف شد.

دفع پرده در موسیقی ایرانی - اصول و قواعد علمی موسیقی ایرانی جزوی کی از مباحث فلسفی از یونان اقتباس شده و حکماء ایرانی مانند فارابی، زکریای رازی، ابن سينا، و قطب الدین شیرازی که فلسفه خود را بر پایه حکمت یونان گذاشتند تقریباً تمام مباحث موسیقی را بهمان ترتیب یونانی در کتاب خود آوردند.

نخستین کسی که علم موسیقی ایرانی را بنیان گذاشت ابونصر فارابی بود که باتأليف كتاب الموسيقى الكبير، بزرگترین کتاب موسیقی شرق را تأليف کرد و پس از او کلیه حکما و موسیقی دانان ایران و ترک و هرب تخت تأثیر اصول و قواعد او قرار گرفتند و در واقع بر مطالب کتاب الموسيقى چیزی نیز و دند.

نکته قابل توجه آنست که فارابی از گام آن‌هارمونیک یونانی که شامل ۴ دفع پرده بود هفت فاصله را حذف کردو گام موسیقی را به هفده صوت تقسیم کرد.

این کیفیت بخوبی نشان می‌دهد که فارابی بهزاد بودن بعضی از فواصل دفع پرده‌پی بود ولی در قدم اول نیتوانست کلیه فواصل زائد را ازین بیردمهندی‌هایی که او به گام دیاتونیک (پرده) داده و نکاتی که در هم آهنگی و چندصد این موسیقی ذکر کرده مسکن بود بدیگران فرصت بدهد تا اقدام اورا تکمیل کرده و کلیه فواصل دفع پرده را حذف کند.

اما چون بعد از فارابی هیچ موسیقی دانی عالیتر و بزرگتر از او در کشورهای شرقی ظهور نکرد لذا هیچکس در صدد تصحیح فواصل صوتی بر نیامد. با اینحال بمرور زمان دو فاصله دیگر ربع پرده از بین رفت و فقط بازترده فاصله باقی ماند.

شکفت آنست که فارابی، ابن سينا و رازی دستورهایی برای تقسیم ابعاد (فاصل) موسیقی بقسمتهای متساوی یعنی تبدیل گام *Tempérament* داده‌اند. همین نکته را قطب الدین شیرازی در کتاب درة الناج ذکر کرده و بعثی در معنی تقسیم بعد با قسم متساوی و کیفیت عمل آن دارد و مینویسد: «تقسیم بعد با قسم متساوی نیز هم عملی باشد و هم نظری امامعلی از بین مستنقی است و اما نظری عبارت بود از تحصیل اعدادی که عدد آن از عدد اقسام بیکی زیاد باشد با آنکه آن اعداد متناسب باشند به تناسب عددی».

پس راه تکامل آن بود که سه فاصله زائد موجود نیز حذف می شد و پس از تبدیل کام دوازده فاصله کروماتیک بدست می آمد ولی این راه هزار سال بعد از فارابی هم طی نشد.

عوامل پیدایش و اثر روحی ربع پرده – در فلسفه قدیم یونان مبحث اتوس Ethos شامل نظریه دانشمندان درباب ارزش اخلاقی و روحی موسیقی بود. حکماء ایرانی هم در این باب تحقیقاتی کردند که در مقدمه کتاب موسیقی آنها ذکر شده است.

امروز این مباحث بیشتر جنبه علمی و تحقیقی یافته و عده ای از دانشمندان معاصر در معالجه بعضی از بیماریهای روحی مفید واقع شده است.

اگر درست بطرز خواندن و نوختن موسیقی ایرانی توجه شود میتوان پی برد که اصول اربع پرده از عدم دقت در اجرای اصوات طبیعی حاصل شده است: دبع پرده‌ها بیشتر در «نو آنس» یا تحریر ظاهر می‌شود؛ در کشش صدا خواننده به منظور «ویراسیون» برابع پرده میرسد یا وقتی میخواهد بعد از یک «پاساژ» تند در یک نت توقف کند آنقدر در اطراف نت اصلی تفحص می‌کند تا صوت درست را باید در موردی که یک خواننده یا نوازنده ایرانی بخواهد یک آهنه ماده غربی اجرا کند این کیفیت بیش از همه نمایان می‌شود زیرا کسی که در موسیقی ایرانی کار کرده هیچگاه در حفظ نتهای کوشش نمی‌کند و هر آهنگی را بطور ساعی بشنود باید به نوازی Improvisation غلط بهم می‌آمیزد و آهنگی بغير از آنچه حقیقتاً شنیده اجراء می‌کند.

همین کیفیت بیقیدی نوازنده کاملاً در اربع پرده‌ها منعکس شده و به نتهای ایرانی حالت سنتی و رخوت خاصی داده است.

فارابی در کتاب الموسیقی مبحث تصنیف موسیقی ذکر می‌کند که چگونه ممکن است نتهای (۱) ایجاد حزن و چرخ (ناراحتی) کنند بهمین جهت اولین دستوری که در قواعد خوانندگی می‌دهد درباره خلوص نتهای اینستی اجرای صحیح نت هاست.

اصوات دبع پرده اصوات غیر طبیعی و مریض است ولی کسانی که دائماً در موسیقی خود در اربع پرده شنیده اند و با آن خوگرفته اند نمیتوانند از نا مطلوب دبع پرده را در ضمیر خود درک کنند.

موسیقی دبع پرده‌ای ابتدائنو نده را ناراحت می‌کند ولی بتدربیج اعصاب را تخدیر کرده و یک نوع «یحالی» در انسان بوجود می‌آورد. این کیفیت که بامشاهده و تجربیات بسیار مطابقت کرده ممکن است مورد انتقاد و تکذیب دوستداران موسیقی دبع پرده ای باشد اما هر کس که بدون تعصب از اینکونه موسیقی را در دیگران بیازماید و حالات انفعالی و غیر ارادی شنوندگان را مورد مطالعه قرار دهد همین نتیجه را خواهد گرفت.

نکته قابل توجه آنست که اگر گریه و ناله را بر حسب اصوات موسیقی تجزیه کنند معلوم می‌شود که فواصل اصوات گریه اغلب در اطراف دبع پرده تغییر می‌کند.

۱- در اصلاح قدمای نته بـ نـتـ یـاصـدـاـ گـفـتـهـ مـیـشـدـ درـ حـالـیـ کـهـ اـمـرـوـزـ بـجـایـ «ـمـلـوـدـیـ» بـکـارـ بـرـدـ مـیـشـودـ.

بهین علت کاهی موسیقی ایرانی را بگریه و ناله تشبیه کرده‌اند که از نظر تأثیر دواني
کاملاً صحیح است.

کیفیت تخدیر ربع پرده نه تنها در اسان بلکه در جانوران هم صادق است
چنانکه از همین نکته می‌توان علت تأثیر موسیقی شرقی را در بعضی از جانوران درک
کرد. چطود مسکن است هندی بانوای نی ماردا مسحور کند! اکنون می‌توان گفت که
ماراز موسیقی لذت نمیرد بلکه موسیقی شرقی مانند ماده مغدره‌ای در او اثر می‌کند.

چرا! اکثر موسیقی دانهای شرقی با استعمال مواد مغدره عادت می‌کنند!
این یک خواهش غیر ارادی نفسانی است تا نوازنده یا خواننده بهتر بتواند
آن حال «یحالی» را که حس می‌کند بشنو نده تزدیق کند.

از اینجا پیداست که چرا! افلاطون در مبحث اتوس تعلمی بعضی از دستگاهها را
برای جوانان مضر میدانست و چرا پیغمبر اسلام موسیقی را تحريم کرد.

عکس العمل نفمه دروزن - آوازهای ایرانی از قدیم بدون وزن Rythme
خوانده می‌شد و هنوز هم با وجود تحولاتی که روی داده نفمه و وزن آنطور
که در موسیقی غربی باهم مستکنی دارد در دستگاههای ایرانی رعایت نمی‌شود. این
کیفیت باعث شد که خوانندگان ایرانی بدون رعایت اصول، کشش یا اندازه‌ای با آواز
پنهان و در نتیجه آوازهای ایرانی را بصورت یکنواخت و خسته کننده ای بخوانند.
پدیده است که حالت سکر آورد و بعید پرده‌ها هزینه برغلات شده و شنو نده را بینته درجه
یحال و کسل می‌کند (۱).

برای تغییر این حالت ورفع «یحالی» موسیقی دانها بفکر افتادند آخر
آوازها را بقطعة ضربی مهیجی مختوم کنند و باین منظور «رنگ» را به آواز ها
افزودند ولی چون غالباً افراد جای تقریبی و میکرید ضربهای که بیش از حد تحریک
کننده است در رنگها بکار برند. کاهی بیز برای تجسم حرکات، هوس انگیز رقصه ها
ضرب موسیقی ایرانی بطور ناشایستی شهوت انگیز و مبتذل شده است.

از اینجا پیداست که نفعه‌های دیج پرده‌ای و نحوه آواز چه عکس العمل شدیدی
دروزن آنکه بوجود آورده و موسیقی ایرانی را دید و انتها عدم اعتدال سوق داده
است. باین جهت منظور اصلی موسیقی که عبارت از پرورش هواطف و احساسات عالیه
انسانی است بکلی ازین رفت.

بدون شک همین معاایب است که موسیقی ایرانی را از انجام وظیفه ترتیبی
در جامعه باز داشته و باعث شده که مردم خوانندگان و نوازندگان را خوار بشمارند.
گام ۴۴ صوتی جدید - در سالهای اخیر پس از آنکه موسیقی دانهای
ایرانی کم و بیش باصول موسیقی غربی بی بردن در صدر آمدند موسیقی قدیم ایران
را با قواعد علمی جدید تطبیق کنند. معهداً راهی که آنها برای تعدیل گامهای ایرانی
اختیار کردند کار را مشکلتر کرد.

طی هزار سال تحول از ۱۷ صوت گام فارابی دو فاصله بواسطه قلت استعمال ازین
رفت و فقط ۱۵ فاصله باقی ماند. شاید اگر در این مدت توجه بیشتری می‌شد سه
فاصله اضافی دیگر هم از بین میرفت و **گام ایرانی** پس از تعدیل بصورت گام گروماتیک

۱ - باید دانست که برای این عوامل یک شمار اجتماعی و بدینختیها و تربیت نادرست
و عادات ناروا مسکن است اینگونه «یحالی» در شنو نده ایجاد لذت کند.

اختلاف ربع پرده

۳۶۱

۱۲ صوتی در می‌آمد اما آهنگ‌سازان ملی ما با آنکه فواصل یک پرده، نیم پرده و دیجع پرده را از هم تفکیک کردند ولی بگمان آنکه مختصات موسیقی ایرانی در ربع پرده هاست بنای کام را بر ۲۴ دیجع پرده گذاشتند.

گام ۲۴ صوتی که اخیراً معمول شده درست معادل گام آنها رمونیک یونانی یعنی همان کامی است که دو هزار سال پیش بواسطه نداشتن اساس علمی متروک شد. اکنون موسیقی دانهای ملی ما در نظردارند با این گام موسیقی ایرانی را با وحی عظمت بر سانند.

اما پرخلاف تصور پیر وان موسیقی ملی با ایجاد گام ۲۴ صوتی مشکلات دیگری به موسیقی ایرانی افزوده شد و حق آن بود کاری که هزار سال پیش بدست فارابی انجام گرفت تکمیل میشد و دیجع پرده‌های اضافی دیگر از بین میرفت. در این مبحث روشن شد که اولاً ایجاد دیجع پرده از ابتکارات ایرانیها نیست و حتی یشوابان موسیقی علمی ایران در حذف آن کوشیده‌اند. (۱)

ثانیاً همانطوری که پیر وان موسیقی ملی هم متوجه شده‌اند دیجع پرده از عدم رعایت اعتدال فواصل موسیقی بیدا شده‌است؛ و بنابراین روی موادیں علمی بدست نیامده و قاعده‌اعتدال آنست که بازده فاصله را به دوازده فاصله کروماتیک تبدیل کنند تا بیست و چهار فاصله دیجع پرده.

ثالثاً با حذف دیجع پرده‌ها و امتیاز موسیقی ایرانی از بین نیم و دیگر فنها تغییر حالت می‌دهند و قدرت واستحکام تازه‌ای می‌باشند.

باید یاد آوری شود که حذف دیجع پرده علاوه بر رفع مشکلات فنی سبک نفه‌های ایرانی را تغییر نخواهد داد و این کیفیت پس از مدتی تعریف یا گامهای دوازده صوتی طبیعتاً ثابت خواهد شد. چنانکه در موسیقی مسلمانان‌الجزایر و مراکش نیز بواسطه معاشرت با اروپاییها فواصل دیجع پرده از بین رفت. امروز در موسیقی غربی آهنگ‌های مانند سویت شهرزاد دیگر کراسکف با کانال از اپرای سامسون و دلیله اترسن سانس^۱، شبی در باغهای اسبانیا از مانوئل دفایا می‌توان یافت که در آن نشه‌های شرقی بازیابی خاصی بکار رفته است و اگر آهنگ‌سازان ما در این زمینه کار کنند نه تنها برای ایران بلکه برای دنیا موسیقی دلپسند ساخته‌اند.

سعدهی حسنی

۱- شکفت آنست که شور که معمولترین آواز ایرانی است از یکی از دستگاههای قدیم یونانی دستگاه اولین Eoline (هیپودورین) اقتباس شده است